

1649 23/11 38: 2. Beh. af F. t. L. om Ændr. i L. om Fortrinsret f. Gæld t. Anskaff. af Saasæd m. v. 1650

[Jensen (Lillering).]

Med disse Ændringer vil der blive en Mulighed for ogsaa at opnaa den fra anden Side omtalte Forhøjelse af Priserne paa Korn, saaledes at der skulde være bedre Muligheder for at tilbagebetale Skylden paa disse Høstpantebreve. Paa Udvalgets Vegne skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag.

Jørgen Gram: Skønt det kun er et lille Lovforslag, vi her behandler, har mit Parti dog ønsket det behandlet i et Udvalg, og det glæder mig, at Resultatet af Udvalgsbehandlingen er blevet en væsentlig Forbedring, idet Landbrugministeren har taget Hensyn til de Bemærkninger, jeg har fremsat med Hensyn til, hvad der kunde forbedres ved Lovforslaget. Ved Ændringsforslag Nr. 1 udskydes Udløbet af Fristen for Retten til Udpantning helt til 1. Marts, og der gives dermed dem, der ikke skal sælge Korn, Lejlighed til ad normal Vej at indfri deres Høstpantebreve ved Hjælp af det, de faar ind fra Slagterier og Mejerier; og der gives de andre, som skal sælge Korn, Lejlighed til over et længere Tidsrum at faa Del i den Prisstigning paa Korn, som jo vil lette Indfrielsen af Pantebrevene.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde de Ændringer, der er foreslaaet af den højtærede Minister.

Viggo Hansen: Jeg finder ingen Anledning til at knytte Kommentarer til Lovforslaget og skal paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse i det høje Ting.

Rasmussen (Gylling): De Ændringer, Lovforslaget har gennemgaaet ved Udvalgsbehandlingen, betyder jo en Forbedring, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det til Gennemførelse.

J. S. Føget: Jeg kan endnu en Gang udtale min Tak, fordi man gennemfører det af os forelagte Lovforslag. Forslaget har under Udvalgsbehandlingen undergaaet visse redaktionelle Ændringer; Ministeren ønskede ikke, der skulde staa „skal“ i Stedet for „kan“, og ønskede en anden Udformning af Punkt 2, 1ste Stykke, 3die Punktum, som drejer sig om Udpantningens Foretagelse ved Sognefogeden. Denne Ændring

gav jeg straks Tilslutning, og Udsættelsen af Tidsfristens Udløb fra 1. Februar til 1. Marts har jeg paa mit Partis Vegne hilst med Glæde. Det ser jo ud, som om man skal benytte den Taktik at fremsætte et mindre vidtgaaende Krav, for saa vil man fra Venstres og Regeringspartiernes Side gøre det mere vidtgaaende; det skriver vi os bag Øret; det vil jo være af Betydning for Fremtiden at vide, at naar blot vi tager Initiativet, vil man fra anden Side forsøge at gøre det endnu bedre. Jeg haaber, det vil fortsættes ogsaa i Fremtiden.

Oluf Pedersen: Ved Lovforslagets første Behandling gav jeg principiel Tilslutning til en Forlængelse af Tidsfristen for Fortrinsret i Høsten fra 1. December til 1. Februar, og jeg har for saa vidt heller ikke noget imod, at man yderligere foreslaar denne Frist forlænget til 1. Marts. Men jeg kan ikke se, at der er nogen Begrundelse for, at man her staar og taler om, at dette vil give en Lettelse for Landbruget, og endnu mindre, at det skulde være nogen som helst Garanti for, at man fik en højere Pris for Kornet. Og jeg ønsker yderligere at advare imod den Form, der er valgt, at man forlænger Tidsfristen for Fortrinsretten i Høsten uden Hensyntagen til, at man maa regne med, at den Høst, som der altsaa er givet Fortrinsret i, paa det Tidspunkt, man nu stiller Forslag om, i mange Tilfælde er afhændet. Det vil sige, at man her gør Fortrinsretten værdiløs, og jeg er for saa vidt enig med den Direktør for et stort Frøsalg, som over for mig udtalte, at efter den Ændring, som Lovforslaget nu skal undergaa, kunde han i Fremtiden ikke anbefale, at man for dette Frøsalgs Vedkommende brugte Loven. I Virkeligheden var det saadan, mente han, at med den Ændring, man nu vilde foretage, hvorved man forringede Værdien af Sikkerheden, ødelagde man Lovens Anvendelse i Fremtiden. Det forekommer mig besynderligt, at Udvalget med dets kloge og sagkyndige Medlemmer ikke har været opmærksomt paa dette Forhold. Jeg synes ikke, at vi kan forsvare, at man ordner det saadan, at de Leverandører, som i Tillid til denne Lov har givet Kredit, som har muliggjort en Tilsaaning af Danmarks Jord, skal have deres Sikkerhed gjort illusorisk.